

[Socialministeren]

Jeg skal først sige, at den sag, der blev henvist til – jeg tror, det var af hr. Agerschou – fra den sociale ankestyrelse, ikke drejede sig om, hvad man tog udgangspunkt i, men netop drejede sig om beregningen af den fælles husførelse – for nu lige at have det på det klare.

Det næste er, at ministerens mulighed for på baggrund af konkrete sager at udstede cirkulærer eller bindende forskrifter for så vidt ikke eksisterer. Hvis der er tale om situationer, hvor man helt konkret har sagt fra en kommunes side: vi behandler folk, som om de har forsørgelsespligt, selv om de ikke har det, er der ikke nogen tvivl om, at man handler i strid med en bestemmelse i loven. Men baggrunden for, at jeg er nødt til at træde varsomt, kender spørgeren jo netop fra de sager, der tidligere har været drøftet, og den er, at man fra ministeriets side, medmindre der er tale om noget, der direkte står i loven, kun har mulighed for at vejlede, og derfor vil de muligheder, der er, være, enten at ministeren kommer og beder om en bemyndigelse, eller at de pågældende lader disse sager gå gennem ankesystemet.

Jeg har ikke selv set nogen eksempler på dette, så de forskellige spillere må gøre mig opmærksom på det, hvis der er nogle kommuner, der siger: vi handler i strid med bestemmelsen om forsørgelsespligt.

Formanden:

Jeg minder om, at det er spørgetid.

Agerschou (SF):

Jeg mener, vi efterhånden er enige om, at når noget ikke er lovligt, er det ulovligt. Så langt fornemmer jeg at vi er kommet, selv om jeg synes, socialministeren i sit sidste indlæg fik sovset det ind én gang til. Men hvis vi er enige om det, har ministeren så ikke en generel pligt til at hindre, at kommuner foretager noget ulovligt, altså overtræder loven?

Formanden:

Op spørgeren som den sidste.

Tinning (VS):

Det er første gang, ministeren har bedt os om at komme med konkrete eksempler på, at det faktisk står så slemt til ude i landet, som

vi beskriver det. Det må forstås som en fremstrakt hånd, og den tager vi gerne imod.

Når vi ikke er kommet med de konkrete eksempler, er det, fordi de har stået i forskellige dele af dagspressen, spalte op og spalte ned, men vi vil da godt yde ministeren den service at oprette vores eget lille udklipsbureau og så komme med disse konkrete eksempler i håbet om, at når ministeren har erkendt, at man ikke må behandle samboende, som om de havde gensidig forsørgelsespligt, må hun formentlig også kunne sige, at hvis man benytter den fremgangsmåde, der er skitseret i spørgsmålet, er der tale om, at man behandler samboende, som om de havde gensidig forsørgelsespligt, og at det er ulovligt og skal ophøre. Men jeg vil godt takke ministeren og love, at vi foranstalter en kort udklipshappening, og så vil resultaterne tilgå ministeren.

Socialministeren (Elsebeth Kock-Petersen):

Der blev fra hr. Agerschous side spurgt om, hvilke muligheder jeg har for at forhindre, at der sker noget direkte ulovligt.

Hvis der ikke er nogen tvivl om, at der sker noget direkte ulovligt, har vi fra ministeriets side mulighed for at gribe ind. Normalt går diskussionerne netop på, hvad der er ulovligt eller ikke ulovligt, og det er denne debat et udmærket eksempel på.

Hvis man kommer med eksempler på noget, der helt klart er ulovligt, har ministeriet mulighed for at gribe ind. Jeg vil bare erindre om, at i den sidste debat om dette, i 1983, blev der netop fra både hr. Agerschou og hr. Tinnings side spurgt: er det virkelig meningen, at ministeriet skal begynde at udsende det ene og det andet, bare fordi der er en enkelt kommune, der ikke kan finde ud af det? Jeg synes, det er glimrende, hvis vi kan lære noget af hinanden. Jeg håber, det går begge veje.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 129**6) Til fiskeriministeren af:****Hjortnæs (S):**

»Hvad er årsagen til, at ministeren ikke selv har iværksat eller iværksætter den undersøgelse af de problemer, der bl.a. plager